

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Til slut vil jeg gerne anføre, at under hensyn til, at lovforslaget fremsættes efter 15. marts, har det ikke været min tanke, at det skulle færdigbehandles i indeværende folketingsssamling, men at det må genfremsættes til efteråret. Jeg har imidlertid ment, at det vil være af værdi alligevel at fremsætte forslaget nu og få det til første behandling, idet jeg forudsætter, at der derefter vil blive nedsat et udvalg, som så i sommerens løb kan arbejde med spørgsmålet, hvorved der i udvalget bliver god tid til en tilbundsgående drøftelse af alle problemer i tilknytning til forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Clara Munck* til arbejdsministeren:

„Hvad er begrundelsen for, at revalideringslovens § 9 endnu ikke er bragt i anvendelse for at sikre invaliderede fortrinsadgang til visse beskæftigelser, bl. a. i statens tjeneste, og fortrinsadgang til selvstændig virksomhed, der kræver offentlige myndigheders medvirken eller tilladelse?“

Clara Munck: Det er nu 5. år siden et enigt folketing vedtog loven om revalidering, den lov, hvis hovedsigte var at give landets invaliderede øgede og forbedrede muligheder for at føre, hvad vi kalder en normal tilværelse, ikke mindst i erhvervs-mæssig henseende.

Allerede da man udarbejdede loven, var man imidlertid klar over, at selv om vi udbyggede et godt revalideringsapparat, kunne de revaliderede have visse vanskeligheder med at blive optaget i det normale arbejdsmarked, og man gennemførte derfor en § 9, der gav det samordningsudvalg, der blev nedsat af socialministeren, mulighed for at foretage indstilling om en kongelig resolution, hvorved invaliderede skulle have fortrinsadgang til visse beskæftigelser, hvad enten det gjaldt almindelig beskæftigelse eller visse former for erhvervsudøvelse. I

det cirkulære, der fulgte revalideringsloven, gjorde man også opmærksom på, at den daværende socialminister anså en sådan udstedelse af kongelig bevilling for noget meget væsentligt, og man gjorde opmærksom på, at det var en af de første opgaver, samordningsudvalget ville påtage sig.

Der gik 4 år, og så stillede jeg sidste år et spørgsmål til den højtærede socialminister og fik da at vide, at man nu endelig var nået til vejs ende i samordningsudvalget på den måde, at man havde foretaget en indstilling til arbejdsministeren. Den var afleveret den 15. april 1964. Jeg mener stadig, det er meget vigtigt og væsentligt, at vore invaliderede får nye arbejdsmuligheder. Det materiale, der er tilgængeligt for revalideringscentrene, viser, at arbejdsmulighederne ikke har været tilstrækkelige. Derfor er mit spørgsmål til den højtærede arbejdsminister, hvad der er anledningen til, at vi endnu ikke har fået denne særlige fortrinsadgang for landets invaliderede.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Må jeg først have lov at sige, at der ikke er tale om, at vi i arbejdsministeriet har forsinket sagen; tværtimod har vi gjort, hvad der var muligt for at fremskynde den, men samtidig har vi af hensyn til invaliderne måttet søge frem til et grundlag, som kunne holde fremover. I modsat fald kunne det få uheldige konsekvenser for de mennesker, som vi gerne vil hjælpe, så langt som det er gørligt.

Det er rigtigt, at socialministeren i juni måned sidste år som svar på et spørgsmål fra det ærede medlem oplyste, at der fra samordningsudvalget vedrørende revalidering var fremkommet et udkast til kongelig anordning vedrørende fortrinsadgang til visse beskæftigelser for invaliderede. Dette udkast forelå altså i april måned 1964. Socialministeren oplyste samtidig, at udkastet var tiltrådt såvel af invalideorganisationerne som af arbejdsmarkedets hovedorganisationer, mens de kommunale organisationer havde forbeholdt sig deres stilling. Forholdet var det, at repræsentanterne for de kommunale organisationer ikke havde kunnet anbefale, at der som forudsat i udkastet til den kongelige anordning under visse betingelser blev pålagt arbejdsgiveren pligt til at antage en invalideret i en ledig